

Sygn. akt VIII **Pa 28/16**

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 16 czerwca 2016 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach VIII Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Małgorzata Andrzejewska
Sędziowie:	SSO Mariola Szmajduch SSR del. Magdalena Kimel (spr.)
Protokolant:	Kamila Niemczyk

po rozpoznaniu w dniu 16 czerwca 2016r. w Gliwicach

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T.

o ekwiwalent pieniężny za urlop wypoczynkowy

na skutek apelacji powódki

od wyroku Sądu Rejonowego w T. G.

z dnia 26 października 2015 r. **sygn. akt** IV P 398/14

- zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że zasądza od pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w T. na rzecz powódki A. K. kwotę 622,17 zł (sześćset dwadzieścia dwa złote 17/100) netto tytułem ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 17 czerwca 2014 r.,
- w pozostałym zakresie apelację oddala,
- nakazuje pobrać od pozwanej na rzecz Skarbu Państwa kwotę 32 zł (trzydzieści dwa złote) tytułem opłaty sądowej od pozwu, od obowiązku uiszczenia której powódka była zwolniona.

SSO Mariola Szmajduch SSO Małgorzata Andrzejewska SSR del. Magdalena Kimel (spr.)

Sędzia Przewodnicząca Sędzia

Sygn. akt: VIII Pa 28/16

UZASADNIENIE

Powódka A. K. pozwem skierowanym przeciwko (...) Spółce z o.o. z siedzibą w T., domagała się zasądzenia na jej rzecz od pozwanej kwoty 622,17 zł netto, tytułem ekwiwalentu pieniężnego za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 10 czerwca 2014r. W uzasadnieniu wskazała, że w okresie od 17 marca 2014r. do 16 czerwca 2014r. była zatrudniona u pozwanej na stanowisku koordynatora ds. przetargów. Od 16 czerwca 2014r. była nieobecna w pracy, z uwagi na przebywanie w zakładzie karnym w L.. Powódka wywodziła, że pozwana nie wypłaciła jej ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy, informując powódkę, że ekwiwalent został przekazany Komornikowi zgodnie z zajęciem komorniczym.

Pozwana (...) Spółka z ograniczoną odpowiedzialnością siedzibą w T., w odpowiedzi na pozew wniosła o oddalenie powództwa w całości i zasądzenie od powódki na rzecz pozwanej kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych. W uzasadnieniu pozwana wskazała, że wierzytelność w kwocie 622,17 zł której domaga się powódka nie istnieje ze względu na jej umorzenie. W dniu 14 listopada 2014r. pozwana dokonała bowiem potrącenia wierzytelności powódki ze swoją wierzytelnością z tytułu umowy o pracę do kwoty 622,17 zł. Powódka otrzymała korzyść majątkową w wyniku zmniejszenia należności powódki w stosunku do L. W., tytułem omyłkowo przesłanego ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy na konto Komornika Sądowego w Z.. Dnia 14 listopada 2014r. pozwana wysłała listem poleconym do powódki oświadczenie o potrąceniu wzajemnych wierzytelności.

Wyrokiem z dnia 26 października 2015 roku, Sąd Rejonowy w T. G. oddalił powództwo i odstąpił od obciążania powódki kosztami zastępstwa procesowego.

Sąd pierwszej instancji ustalił, że powódka A. K. była zatrudniona u pozwanej (...) Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością siedzibą w T. w okresie od 17 marca 2014r. do 16 czerwca 2014r. na podstawie umowy o pracę ma okres próbny, w pełnym wymiarze czasu pracy, na stanowisku koordynatora ds. przetargów, z wynagrodzeniem zasadniczym w wysokości 2 350 zł brutto. Umowa o pracę uległa rozwiązaniu po upływie okresu na który została zawarta. Powódka faktycznie pracowała do początku kwietnia 2014r., początkowo przebywała na zwolnieniu lekarskim, a następnie została pozbawiona wolności. Powódce przysługiwał ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy.

Sąd pierwszej instancji ustalił ponadto, że na mocy prawomocnego wyroku Sądu Rejonowego w Kędzierzynie Koźlu z dnia 28 maja 2013r. powódka zobowiązana była do zapłaty na rzecz L. W. kwoty 3000 zł wraz z ustawowymi odsetkami i kosztami procesu. Ponieważ powódka nie uregulowała zobowiązania zostało przeciwko niej wszczęte postępowanie egzekucyjne, które było prowadzone przez Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zabrze, który dokonał zajęcia należnego powódce ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy. Nie doszło do zajęcia wynagrodzenia powódki.

Sąd Rejonowy ustalił, że ekwiwalent za 7 dni urlopu wypoczynkowego powódki wynosił 622,17 zł netto i że kwota ta, powiększona o potrącenie zajęcia komorniczego z wynagrodzenia za maj 2014r. (81,12 zł) została omyłkowo w dniu 28 lipca 2014r. (dwukrotnie) przekazana na rzecz Komornika Sądowego przy Sądzie Rejonowym w Zabrze P. W., w związku z zajęciem komorniczym w sprawie o sygn. akt: KM 4669/13. Komornik pobranych pieniędzy pozwanej nie zwrócił zaliczając je na konto sumy podlegającej egzekucji. Pismem z dnia 14 listopada 2014r. pozwana wysłała listem poleconym do powódki pismo, w którym złożyła oświadczenie o potrąceniu wzajemnej wierzytelności do wysokości 622,17 zł. Pozwana wyjaśniła, że dokonuje potrącenia z uwagi na to, że omyłkowo, (podwójnie) przesłała ekwiwalent przysługujący powódce, na konto Komornika Sądowego w Z..

W tak ustalonym stanie faktycznym, Sąd pierwszej instancji zważył, że powództwo nie zasługiwało na uwzględnienie. Powołując się na treść art. 87 k.p. wskazał, że dopuszczalne jest potrącenie z wynagrodzenia za pracę sum egzekwowanych na mocy tytułów wykonawczych. Zdaniem Sądu pierwszej instancji, skoro pozwany dwukrotnie przez omyłkę przelał na konto komornika kwotę ekwiwalentu pieniężnego za urlop, to tym samym zmniejszył zobowiązanie powódki jakie miała wobec wierzyciela o kwotę po raz drugi przekazanego komornikowi ekwiwalentu. W związku z tym po stronie powódki powstała korzyść majątkowa w wyniku zmniejszenia należności, którą to powinna zwrócić

pozwanemu. Sąd pierwszej instancji wywiódł, że słusznie pozwany będąc wobec powódki jednocześnie dłużnikiem i wierzycielem do tej samej kwoty wysłał do powódki oświadczenie o potrąceniu wzajemnych wierzytelności. Zdaniem Sądu Rejonowego podstawę prawną rozstrzygnięcia stanowi art. 498. § 1 i 2 k.c. w związku z art. 300 k.p., zgodnie z którym, gdy dwie osoby są jednocześnie względem siebie dłużnikami i wierzycielami, każda z nich może potrącić swoją wierzytelność z wierzytelności drugiej strony, jeżeli przedmiotem obu wierzytelności są pieniądze lub rzeczy tej samej jakości oznaczone tylko co do gatunku, a obie wierzytelności są wymagalne i mogą być dochodzone przed sądem lub przed innym organem państwowym, a w skutek potrącenia obie wierzytelności umarzają się nawzajem do wysokości wierzytelności niższej. Sąd pierwszej instancji uznał, że wierzytelność której zasądzenia domagała się powódka, nie istniała już w chwili wytoczenia przez powódkę powództwa o jej zapłatę, bowiem skutecznie dokonano potrącenia wzajemnych wierzytelności.

Na mocy art. 102 k.p.c., Sąd Rejonowy odstąpił od obciążania powódki kosztami zastępstwa procesowego strony pozwanej, z uwagi na ciężką sytuację finansową powódki.

Apelację od powyższego wyroku wywiódła powódka, domagając się uchylecia wyroku i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Powódka zaskarżonemu wyrokowi zarzuciła błąd w ustaleniach faktycznych stanowiących podstawę rozstrzygnięcia. Podniosła, że kwota 1680 zł była wolna od potrąceń komorniczych, zatem pozwana bezprawnie przekazała na konto komornika kwotę 622,17 zł. Wskazała, że pozwany nie obciążył pracownika, który dokonał podwójnego przelewu na konto komornika, żadną odpowiedzialnością i domagał się naprawienia tej szkody przez powódkę.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Apelacja powódki jest uzasadniona.

Sąd pierwszej instancji nieprawidłowo przyjął, że strona pozwana zgodnie z prawem dokonała potrącenia kwoty 622,37 zł stanowiącej należny powódce ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy.

W pierwszej kolejności podkreślić należy, że ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy podlega ochronie w takim samym zakresie jak wynagrodzenie za pracę (wyrok SN z dnia 11 czerwca 1980 r., I PR 43/80, OSNCP 1980, nr 12, poz. 248). Nie mogą być z niego potrącane bez zgody pracownika wyrażonej na piśmie należności inne niż określone w art. 87 § 1 k.p. (wyrok SN z dnia 29 stycznia 2007 r., II PK 181/06, OSNP 2008, nr 5-6, poz. 64).

Potrącenie wprawdzie dokonane zostało w związku z prowadzoną egzekucją komorniczą, czyli w oparciu o art. 87 § 1 pkt 2 kp, jednakże wbrew treści art. 87¹ § 1 pkt 1 kp, który stanowi, iż wolna od potrąceń jest kwota wynagrodzenia za pracę w wysokości: minimalnego wynagrodzenia za pracę, ustalanego na podstawie odrębnych przepisów, przysługującego pracownikom zatrudnionym w pełnym wymiarze czasu pracy, po odliczeniu składek na ubezpieczenia społeczne oraz zaliczki na podatek dochodowy od osób fizycznych - przy potrącaniu sum egzekwowanych na mocy tytułów wykonawczych na pokrycie należności innych niż świadczenia alimentacyjne.

Kwota minimalnego wynagrodzenia w roku 2014 wynosiła 1680 zł brutto, 1237,20 zł netto. Umowa o pracę powódki wygasła z dniem 16 czerwca 2014 r. Kwota minimalnego wynagrodzenia netto za miesiąc czerwiec 2014 r, obliczona proporcjonalnie do okresu zatrudnienia powódki wynosi 648,01 zł. Za czerwiec pozwany naliczył powódce jedynie ekwiwalent pieniężny w kwocie 622,17 zł i ta kwota stanowiła kwotę wolną od potrąceń.

Również nieprawidłowo Sąd pierwszej instancji przyjął, iż w związku z omyłkową dwukrotną wpłatą na rzecz komornika kwoty 622,17 zł, pozwany miał prawo złożyć powódce oświadczenie o potrąceniu dochodzonej kwoty, gdyż zmniejszył zobowiązanie powódki jakie miała wobec wierzyciela. Podkreślić należy, że nie jest dopuszczalne dokonywanie potrąceń innych należności niż wskazane w art. 87 § 1 k.p., na podstawie przepisów kodeksu cywilnego stosowanych w zw. z art. 300 k.p. Ze względu na treść art. 87 k.p. sprawę należy uznać za uregulowaną przepisami prawa pracy, nie występuje więc podstawowa przesłanka stosowania do potrąceń art. 300 k.p. Ponadto art. 505 pkt

4 k.c. stanowi, że nie mogą być umorzone przez potrącenie wierzytelności, których potrącenie wyłączaają przepisy szczególne, a za taki należy uznać art. 87 k.p. Potwierdza to wyrok z dnia 11 czerwca 1980 r. (I PR 43/80), w którym Sąd Najwyższy stwierdził, że pracodawca może potrącać bez zgody pracownika tylko ściśle określone należności wymienione wyczerpująco w art. 87 § 1 k.p. (por komentarz do kodeksu pracy, M.Skąpski, WK 2016, Wydanie III)

Omyłkowa wypłata dwukrotnie tego samego świadczenia nie uprawnia pracodawcy do potrącenia nadpłaty. Potrącenie przez pracodawcę z wynagrodzenia pracownika należności jest dopuszczalne tylko w przypadkach określonych ustawowo w art. 87 i 91 k.p. Gdy pracodawca dokona potrącenia w innych sytuacjach, pracownik ma roszczenie o zapłatę nienależnie potrąconego wynagrodzenia. W rozpoznawanej sprawie pracodawca nie dysponował tytułem wykonawczym stwierdzającym wierzytelność przysługującą mu względem powódki, powódka nie wyraziła zgody na piśmie na dokonanie potrącenia, zatem potrącenie nie było dopuszczalne.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Okręgowy uznał apelację powódki za zasadną, na mocy art. 386 § 1 kpc, zmienił zaskarżony wyrok i w oparciu o 171 § 1 kp zasądził od pozwanego na rzecz powódki ekwiwalent pieniężny za niewykorzystany urlop wypoczynkowy w kwocie 622,17 zł netto.

O odsetkach ustawowych Sąd orzekł na podstawie art. 481 § 1 kc w zw z art. 300 kp, a w pozostałym zakresie oddalił apelację, albowiem roszczenie o zapłatę ekwiwalentu za niewykorzystany urlop wypoczynkowy staje się wymagalne dnia następnego po rozwiązaniu/ ustaniu stosunku pracy.

O kosztach sądowych, Sąd orzekł w oparciu o art. 13 ustawy z 28 lipca 2005r. o kosztach sądowych w sprawach cywilnych (Dz.U. 2005, Nr 167, poz. 1398).

SSO Mariola Szmajduch SSO Małgorzata Andrzejewska SSR del. Magdalena Kimel (spr.)

Sędzia Przewodnicząca Sędzia